

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Atlas Judiciar European În Materie Civilă](#) > [Notificarea Sau Comunicarea Actelor \(reformare\)](#) > [Germany](#)

Notificarea sau comunicarea actelor (reformare)

Germania

Germania

GĂSIREA INSTANȚELOR/AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Instrumentul de căutare de mai jos vă va ajuta să identificați instanțele/autoritățile competente pentru un anumit instrument juridic european. Rețineți că deși am făcut eforturi pentru a stabili exactitatea rezultatelor, este posibil ca anumite cazuri excepționale privind determinarea competenței să nu fie acoperite.

Articolul 3 alineatul (1) - agenții de transmitere

Agenția de transmitere a actelor judiciare este instanța care notifică sau comunică actul [articolul 1069 alineatul (1) punctul (1) din Codul de procedură civilă (ZPO)].

Agenția de transmitere a actelor extrajudiciare este instanța locală (*Amtsgericht*) din circumscripția în care persoana care notifică sau comunică actul își are domiciliul sau reședința obișnuită; în cazul actelor notariale, și instanța locală din circumscripția în care se află biroul notarului care a întocmit respectivul act este agenție de transmitere; în cazul persoanelor juridice, sediul social se află la locul domiciliului sau al reședinței obișnuite; Guvernele *landurilor* pot emite un ordin executiv prin care să solicite unei instanțe locale să îndeplinească sarcinile agenției de transmitere în numele circumscripțiilor mai multor instanțe locale (articolul 1069 alineatul (1) punctul (1) din ZPO).

Articolul 3 alineatul (2) - agenții de primire

Autoritatea de primire competentă în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/1784 este instanța locală în a cărei circumscripție urmează să fie notificat sau comunicat actul. Guvernele *landurilor* pot emite un ordin executiv prin care să solicite unei instanțe locale să îndeplinească sarcinile agenției de primire în numele circumscripțiilor mai multor instanțe locale.

Articolul 3 alineatul (4) litera (c) - mijloacele de primire a actelor

În conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2020/1784, sunt disponibile următoarele mijloace de primire a documentelor: recepție prin poștă, serviciu privat de curierat sau fax.

Alte comunicări pot fi, de asemenea, primite prin telefon sau e-mail.

Articolul 3 alineatul (4) litera (d) - limbile care pot fi utilizate pentru completarea formularului prevăzut în anexa I

Funcțiile organismului central sunt exercitate în principal la nivel de *land*.

Fiecare *land* are propriul organism central, iar guvernul *landului* stabilește organismul care va îndeplini această funcție pe teritoriul său [articolul 1069 alineatul (3) din ZPO]. În majoritatea cazurilor, organismul central al *landului* este autoritatea judiciară a *landului*, o instanță regională superioară sau o instanță locală.

Pe lângă cele 16 organisme centrale la nivel de *land*, există un organism central la nivel federal – Oficiul Federal de Justiție (*Bundesamt für Justiz*). Organismul central federal acordă sprijin organismelor competente ale *landurilor* [articolul 1069 alineatul (4) din ZPO] și primește cereri de notificare sau comunicare în legătură cu acțiuni introduse împotriva Republicii Federale Germania.

Articolul 4 – organismul central

Funcțiile organismului central sunt exercitate în principal la nivel de *land*.

Fiecare *land* are propriul organism central, iar guvernul *landului* stabilește organismul care va îndeplini această funcție pe teritoriul său [articolul 1069 alineatul (3) din ZPO]. În majoritatea cazurilor, organismul central al *landului* este autoritatea judiciară a *landului*, o instanță regională superioară sau o instanță locală.

Pe lângă cele 16 organisme centrale la nivel de *land*, există un organism central la nivel federal – Oficiul Federal de Justiție (*Bundesamt für Justiz*). Organismul central federal acordă sprijin organismelor competente ale *landurilor* [articolul 1069 alineatul (4) din ZPO] și primește cereri de notificare sau comunicare în legătură cu acțiuni introduse împotriva Republicii Federale Germania.

Articolul 7 – asistență în cazul cererilor privind adresa

În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (c), Germania pune la dispoziție pe portalul e-justiție informațiile relevante pentru căutarea adreselor. Astfel, în conformitate cu articolul 44 din Legea federală germană privind înregistrarea populației (*Bundesmeldegesetz – BMG*), autoritățile publice străine și persoanele fizice străine au dreptul de a obține un simplu extras din registru (*einfache Melderegisterauskunft*) pentru o anumită persoană de la autoritățile germane de înregistrare, fără a prezenta motivele pentru care au solicitat acest lucru.

Extrasul simplu din registru include:

- numele de familie;
- prenumele, indicând numele utilizat în mod obișnuit;
- titlul academic de doctor;
- adresele curente și
- în cazul în care persoana este decedată, o declarație în acest sens.

Cererea trebuie adresată autorității de înregistrare competente. De regulă, aceasta va fi biroul populației local (*Bürgeramt*) din municipalitatea sau orașul în care se presupune că persoana își are reședința. Un număr tot mai mare de municipalități oferă posibilitatea de a obține informații online.

Pentru obținerea unui extras din registru se aplică o taxă. Nivelul taxei variază de la un *land* la altul.

Extrasul din registru este eliberat cu condiția ca persoana căutată să poată fi identificată cu precizie pe baza informațiilor furnizate de organismul solicitant. Acest lucru este valabil și în cazul în care, întrucât este teoretic posibil, se solicită accesul la date referitoare la un număr mare de persoane. Prin urmare, transmiterea unei „liste de rezultate” nu este posibilă. În plus, persoana sau entitatea care solicită informațiile trebuie să declare că nu va utiliza datele în scopuri publicitare sau de tranzacționare a adreselor.

Nu se poate elibera un extras din registru în cazul în care în registrul persoanei în cauză a fost înscrisă o interdicție de publicare în conformitate cu articolul 51 din BMG sau o notificare condiționată de nedivulgare în conformitate cu articolul 52 din BMG și dacă nu poate fi exclusă încălcarea unor interese protejate.

În cadrul activităților care intră, integral sau parțial, în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii, datele care depășesc acest domeniu de aplicare pot fi transmise, în temeiul articolului 35 din BMG, autorităților publice din

alte state membre ale Uniunii Europene, autorităților publice din alte state contractante la Acordul privind Spațiul Economic European, instituțiilor și organismelor Uniunii Europene sau instituțiilor și organismelor Comunității Europene a Energiei Atomice, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor organismului solicitant.

În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (c), agențiile de primire germane vor acorda asistență după cum urmează.

În cazul în care un destinatar nu își are reședința la adresa indicată în cererea de notificare sau de comunicare, agenția de primire din Germania se va strădui, de obicei, să verifice adresa sa curentă. Acest lucru este valabil nu numai în cazul în care destinatarul s-a mutat, ci și în cazul în care adresa sa este incompletă sau incorectă în cererea de notificare sau comunicare. Totuși, acesta este un serviciu furnizat în mod voluntar de agenția de primire, aceasta nefiind obligată să îl furnizeze.

Articolul 8 – transmiterea actelor

Formularul A din anexa I (cerere) poate fi completat în limba germană sau în limba engleză (articolul 1070 din ZPO).

Articolul 12 – refuzul acceptării unui act

Nu se aplică.

Articolul 13 – data notificării sau a comunicării

În ceea ce privește solicitantul menționat la articolul 12 alineatul (5) a treia teză și la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/1784, în conformitate cu legislația germană, data exactă a notificării sau comunicării afectează rareori calcularea termenelor, deoarece, în mod normal, este suficient ca actul să fi fost depus la instanță până la termen, în cazul în care actul este notificat sau comunicat imediat (articolul 167 din ZPO). În cazul în care, într-un caz individual, data exactă a notificării sau comunicării este importantă, se aplică articolul 222 din ZPO coroborat cu articolul 187 și următoarele din Codul civil german.

Articolul 14 – certificatul de efectuare a notificării sau a comunicării și copia actului notificat sau comunicat

Formularul K din anexa I (certIFICATE de efectuare a notificării sau a comunicării actelor) poate fi completat în limba germană sau în limba engleză.

Articolul 15 – cheltuieli de notificare sau comunicare

Costurile prevăzute la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/1784 pentru notificarea sau comunicarea actelor de către un executor judecătoresc depind de circumstanțele fiecărui caz în parte. În principiu, costurile se pot ridica până la 37,25 EUR, la care se adaugă cheltuielile pentru realizarea de copii sau o taxă pentru certificarea copiilor. Costurile exacte în cazuri individuale sunt prevăzute în Legea privind executorii judecătorești [*Gerichtsvollzieherkostengesetz (GvKostG)*], în special lista costurilor.

Articolul 17 – notificarea sau comunicarea prin intermediul agenților diplomatici sau al funcționarilor consulari

Pe teritoriul Republicii Federale Germania, notificarea sau comunicarea actelor judiciare de către misiunile diplomatice sau consulare în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2020/1784 nu este permisă, cu excepția cazului în care o astfel de notificare sau comunicare se adresează resortisanților statului de transmitere [articolul 1067 alineatul (2) din ZPO].

Articolul 19 – notificarea sau comunicarea electronică

În temeiul dreptului german, notificarea sau comunicarea unui act prin e-mail obișnuit nu este permisă, în principiu. Cu toate acestea, în temeiul articolului 19 alineatul (1) litera (b), Germania permite notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru către un destinatar din Germania, în măsura în care sunt

îndeplinite următoarele condiții prevăzute în conformitate cu articolul 19 alineatul (2):

- destinatarul să poată verifica integritatea și autenticitatea documentului electronic care urmează să fie notificat sau comunicat;
- să fi fost stabilite identitatea destinatarului și consimțământul acestuia pentru această comunicare sau notificare electronică a documentelor în cadrul procedurii în cauză, iar integritatea și autenticitatea confirmării de primire să poată fi verificate.

Articolul 20 – notificarea sau comunicarea directă

În temeiul articolului 20 din regulament, actele judiciare pot fi notificate sau comunicate direct pe teritoriul Republicii Federale Germania, cu condiția ca dreptul procesual civil german să permită în mod expres notificarea sau comunicarea directă.

Actele judiciare pot include, de exemplu, hotărâri judecătorești, dar nu și cererile de sesizare a instanței. Notificarea sau comunicarea acestora din urmă este reglementată de articolul 21 din regulament. Notificarea sau comunicarea directă se face la inițiativa părților (articolul 191 din ZPO); acest lucru este realizat de executorul judecătoresc (articolul 192 din ZPO).

Acest lucru permite, de exemplu, notificarea sau comunicarea de către executorul judecătoresc a unei hotărâri în scopul executării în temeiul articolului 750 alineatul (1) din ZPO, notificarea sau comunicarea altor titluri executorii menționate la articolul 794 din ZPO, notificarea sau comunicarea ordinelor de poprire în temeiul articolului 922 alineatul (2) din ZPO sau măsurile provizorii în temeiul articolelor 936 și 922 din ZPO.

Articolul 22 – neprezentarea pârâtului la înfățișare

Instanțele germane pot soluționa un litigiu în condițiile prevăzute la articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/1784 în cazul în care actul de sesizare a instanței sau echivalentul acestuia a fost notificat sau comunicat prin notificare publică în Republica Federală Germania, în conformitate cu articolul 185 din ZPO.

Nu se poate solicita restabilirea situației inițiale în sensul articolului 22 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2020/1784 la mai mult de un an de la expirarea termenului [articolul 234 alineatul (3) din ZPO].

Articolul 29 – relația cu acordurile sau înțelegerile dintre statele membre

Republica Federală Germania și Republica Austria continuă să aplice acordul încheiat de guvernele lor la 6 iunie 1959 pentru a simplifica și mai mult raporturile juridice, în conformitate cu Convenția de la Haga din 1 martie 1954 [publicată în Monitorul Oficial Federal al Austriei (BGBl.) nr. 27/1960 și în Monitorul Oficial Federal German (BGBl.) 1959 II, p. 1523].

Articolul 33 alineatul (2) – notificare privind exploatarea înainte de termen a sistemului informatic descentralizat

Nu se aplică.

■ Ultima actualizare: 02/08/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.